

Lag om ändring i rättegångsbalken;

SFS 2013:834

Utkom från trycket
den 26 november 2013

utfärdad den 14 november 2013.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 33 kap. 9 § rättegångsbalken ska ha följande lydelse.

33 kap.

9 §² Rätten får vid behov översätta handlingar som kommer in till eller skickas ut från rätten. Rätten är skyldig att översätta en handling i ett brottmål eller de viktigaste delarna av den, om en översättning är av väsentlig betydelse för att den misstänkte ska kunna ta tillvara sin rätt. Översättningen får göras muntligen om det inte är olämpligt med hänsyn till vad handlingen eller målet rör eller någon annan omständighet.

Rätten är också skyldig att översätta en handling i ett brottmål eller de viktigaste delarna av den, om handlingen ska sändas till någon som vistas i en annan stat och det finns anledning att anta att personen inte förstår språket i handlingen. Handlingen ska översättas till språket i den andra staten eller om myndigheten känner till att personen inte förstår detta språk, till ett annat språk som personen förstår.

Den som biträtt med översättning har rätt till skälig ersättning, som betalas av staten.

Första och tredje styckena ska tillämpas även i fråga om överföring från punktskrift till vanlig skrift eller omvänt.

Om det är möjligt ska rätten anlita en översättare som är auktoriserad. I annat fall ska en annan lämplig person anlitas för att utföra översättningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Per Lennerbrant
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2012/13:170, bet. 2013/14:JuU4, rskr. 2013/14:30.

² Senaste lydelse 2013:663.

